

ע"פ 29137/04/19 - עמית ששון עדקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 29137-04-19 עדקי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט מרדכי כדורי
מבקש עמית ששון עדקי ע"י ב"כ עו"ד מ' יאסין
נגד מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
משיבה

החלטה

לפניי שתי בקשות. האחת, להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 13/1/2019, בתיק תת"ע 5579-09-18, וכן על החלטתו מיום 19/2/2019 שלא לבטל את פסק הדין. השנייה, לעיכוב ביצוע גזר הדין עד למתן פסק דין בערעור.

הרקע:

1. לבית המשפט לתעבורה הוגש כתב אישום המייחס למבקש עבירה של נהיגה במהירות של 166 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית, בה המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש. שני דיונים שנקבעו להקראה נדחו, לבקשת המערער. כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 13/1/2019, במועד זה התייצב עו"ד מוחמד רביע בשמו של הסנגור, עו"ד מוחמד יאסין. עו"ד רביע הודיע, כי עו"ד יאסין אינו יכול להתייצב לדיון וכי הוא מבקש דחיה. בית המשפט קמא דחה את הבקשה לדחיית הדיון. לאחר הפסקה, וחרף החלטת בית המשפט קמא, שב עו"ד רביע על בקשת הדחיה. בית המשפט קמא הסביר לעו"ד רביע כי לאחר שתי דחיות קודמות אין מקום לדחייה נוספת. עו"ד רביע יצא מאולם בית המשפט, ולא שב אליו. בהיעדר ההגנה, הרשיע בית המשפט קמא את המבקש בעבירה המיוחסת לו ודן אותו לקנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 10 חודשים, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, ופסילת רישיון למשך 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

2. ביום 18/2/2019 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין. בבקשתו טען, כי במהלך הדיון ביקש עו"ד רביע לדחות את הדיון, ולחלופין לקבוע את התיק להוכחות. לאחר שבית המשפט לא קיבל את הבקשה, עו"ד רביע יצא להתייעץ. כאשר חזר לאולם, בחלוף כחצי שעה, הופתע לגלות כי התיק לא נדחה ולא נקבע להוכחות.

3. בהחלטתו מיום 19/2/2019 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, וקבע כדלהלן:

" האמור בבקשה אינו מדויק וזאת בלשון המעטה. על פי רישומי המערכת, הסניגור, עו"ד רביע, התייצב בבית המשפט בשעה 12:30 והדין בתיק התחיל בשעה 12:44 שם ביקש דחייה אולם בקשתו נדחתה בהחלטה שניתנה באותה שעה. עו"ד רביע יצא מהאולם להתייעץ וחזר רק בשעה 13:25 וביקש פעם נוספת דחייה אולם בית המשפט הבהיר לו באותה שעה כי מאחר והתיק נדחה בעבר אין מקום לדחייה.

עו"ד רביע ביקש לצאת שוב להתייעץ אך משום מה הוא לא חזר!!
בשעה 15:30 ביטחון בית המשפט קרא לעו"ד רביע במערכת הכריזה של בית המשפט להיכנס לאולם ובאין מענה הנאשם נשפט בהעדרו בשעה 15:37.
היה מצופה מב"כ הנאשם להתחיל בקשתו בהתנצלות על ההתנהלות המבזה לפיה עו"ד נוטש את האולם באמצע דיון.
בנסיבות אלה, אף ללא צורך בתגובת המאשימה, ובשים לב לזלזול בבית המשפט, אני דוחה את הבקשה."

4. בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש, נדחתה.

תמצית טענות הצדדים:

5. בבקשותיו טוען המבקש כי מצבו הרפואי של סנגורו התדרדר לאחרונה. הוא היה במעקב רפואי אינטנסיבי, עבר בדיקות וטיפולים בבית חולים ובקופת חולים, וכתוצאה מכך נגרם לו אי סדר ונוצר לו עומס עבודה.

לעמדתו, המבוססת על הוראות תקנות סדר הדין האזרחי, נדרש אמנם טעם מיוחד להארכת מועד. עם זאת, לאחרונה הגמישה הפסיקה את מבחן הטעם המיוחד, והכירה גם בטעות של עו"ד כמצדיקה הארכת מועד. עוד טוען המבקש, כי יש באמתחתו טענות הגנה חזקות ביותר, אותן נמנע ממנו להעלות בבית המשפט קמא, שכן הוא לא קיבל את יומו בבית המשפט.

המבקש מוסיף וטוען, כי גבוהים הסיכויים לכך שיתקבל הערעור על ההחלטה הדוחה את בקשתו לביטול פסק הדין.

6. המשיבה מתנגדת לבקשות. לטענתה, מחלה של סנגור אינה עילה להארכת מועד, ובוודאי לא כאשר הערעור הוגש באיחור של כשבוע וחצי. בנוסף, אישורי המחלה המצורפים לבקשה מתייחסים לימים ספורים, עד לתחילת חודש מרץ. משכך, לטענתה, עמדה למבקש אפשרות להגיש את הערעור במועדו, במהלך חודש ימים שלאחר מכן.

המשיבה טוענת עוד כי אין לעכב את ביצוע פסק הדין, שכן סיכויי הערעור אינם גבוהים ושהעונש שהוטל

על המבקש ראוי.

דין ומסקנות:

7. הארכת מועד להגשת ערעור פלילי, בהתאם להוראת סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור הצביע על "טעם ממשי" שיש בו להניח את הדעת לאיחור. השיקולים המרכזיים שיש לבחון לעניין זה הינם הסיבה לאיחור וסיכויי ההליך המרכזי. עוד יש להביא בחשבון את משך האיחור, האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: בש"פ 660/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** 31/1/2016).

כפי שיפורט להלן, יישום השיקולים האמורים במקרה זה מביא לקבלת הבקשה.

8. כאמור, לטענת המבקש האיחור בהגשת הערעור נבע ממצבו הרפואי של סנגורו. דא עקא, מהמסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה עולה שמיום 24/2/2019 ועד ליום 27/2/2019 נמנע מהסנגור לעבוד בשל דלקת שקדים. כמו כן נמנע ממנו לעבוד מיום 4/3/2019 ועד ליום 6/3/2019 בשל כאבי גב עזים. למעט האמור, לא צורפו מסמכים התומכים בטענה בדבר מעקב רפואי אינטנסיבי, טיפולים ובדיקות בכלל, ובבית חולים בפרט, או טיפולים רפואיים כלשהם שהסנגור נדרש לקבל במהלך החודש שחלף מאז יום המחלה האחרון הנ"ל ועד המועד האחרון להגשת הערעור. מצבו הרפואי האמור של הסנגור, כשהוא לעצמו, אינו מצדיק אפוא את הארכת המועד להגשת הערעור.

9. אשר לסיכויי הערעור, הרי שככל שיש לראות במבקש כמי שלא התייצב בבית המשפט, חלות הוראות סעיפים 240(א)(2) ו-130(ח) לחסד"פ. על פי הוראות אלה, בית המשפט מוסמך לבטל פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות נאשם, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. כפועל יוצא מכך, שעה שמוגשת לבית המשפט בקשה לביטול פסק דין כאמור, עליו לבחון האם אחד מהתנאים האמורים מתקיים.

בהחלטתו מיום 19/2/2019 בית המשפט קמא אמנם בחן את הסיבה לאי התייצבותו של המבקש, אך נמנע מלבחון האם דחיית הבקשה תגרום לעיוות דין. אין לומר אפוא כי סיכויי הערעור על ההחלטה בבקשה לביטול פסק הדין נמוכים.

יש להוסיף ולציין לעניין זה, כי בבקשה לביטול פסק הדין ובערעור העלה המבקש טענות **ממוקדות** ביחס לתקינות מכשיר המדידה וביחס לביצוע המדידה בהתאם להוראות היצרן. המשיבה מצידה נמנעה מלהשיב לטענות אלה, ויש להניח כי כפועל יוצא מכך נמנע בית המשפט קמא מלדון בהן ובנפקותן על סוגיית קיומו או היעדרו של עיוות דין. משכך, אין בשלב זה בסיס לקביעה כי סיכויי הערעור על פסק הדין אפסיים (גם אם הדבר יחייב פסיקת הוצאות ראיות נגד ההגנה בשל התנהלותה).

10. משך האיחור הינו 9 ימים. גם אם מדובר באיחור של ממש, במיוחד לנוכח היקפו המצומצם מאוד של פסק הדין, הרי שהוא אינו ארוך במיוחד.

11. עולה מן האמור כי בפי המבקש טענות הראויות להישמע. לכן, ובנסיבות המפורטות לעיל, יש לתת לכך את משקל הבכורה, אף שהמבקש לא הצביע על אינטרס ציבורי משמעותי שיש בו להצדיק את הארכת המועד. נוכח האמור, אני מאריך את המועד להגשת ערעור, ומעכב את ביצוע גזר הדין עד למתן פסק דין בערעור.

12. נקבע לדיון בערעור ביום 12/9/2019 שעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, בהעדר הצדדים.